

Opisany 2/1
146
V. Červenkov

O práci Bulharské dělnické strany /komunistů/

V průběhu více než dvou desetiletí vedla naše strana v hlubokém podzemí nepřetržitý hrdinný boj proti fašismu. Přes nesmírné oběti a ztráty, zejména v řadách vedoucích funkcionářů, dovedla naše strana udržet spojení s nejširšími lidovými masami, získat zkušenosti ze svého boje, překonat pravě oportunistické a levě sektářské úchyly. Upevňovala se politicky, takticky a organizačně jako revoluční strana, shromažďovala kolem sebe skutečně demokratické síly v zemi a tak připravila a úspěšně uskutečnila svržení fašistické diktatury a nastolení lidové moci.

Rozhodující význam v bolševickém vývoji strany měla skutečnost, že po fašistickém převratu v červnu r. 1923, ačkoli se dopustila v době tohoto převratu velmi vážné chyby zachováním neutrality v době, kdy v zemi se vzrýmáala občanská válka, dovedla strana nalézt v sobě síly a smělost napravit v praxi tuto chybu, vyzvat masy k ozbrojenému povstání proti fašismu v září r. 1923 a postavit se do čela tohoto povstání. V Záříjové povstání r. 1923, třebaže bylo poraženo mělo mimořádný význam pro další osudy země v tom smyslu, že upevnilo svazek dělníků a rolníků a vytvořilo hlubokou propast mezi pracujícím lidem a fašismem, kterou nemohl přes všechny ^{malé} úsilí fašismus zahltit během dvaceti let.

177

Druhá světová válka zastihla naši stranu jako zocelenou bojovou stranu a jedinou organizovanou sílu v zemi, schopnou postavit se do čela a vésti bulharský lid do boje proti německým uchvatitelům a jejich agentům ^{v podobě} ve vládnoucí kliky. V zimě r. 1940-41 vedla naše strana široké lidové hnutí, které se dožadovalo uzavření smlouvy o přátelství a neútočení mezi Bulharskem a Sovětským svazem.

Klika cara Borise a Filova zapojila 1. března 1941 Bulharsko k zemím Bay a ihned ^{německá} vpustila německá vojska do země. Pospíchala, aby se opřela o ^{ozbrojenou moc, Němce,} neboť se bála lidu a komunistické strany. Bulharští agenti německého imperialismu rozšířili legendu o německých "spojencích", s jejichž pomocí prý Bulharsko uskuteční své odvěkové tužby po "národním sjednocení". Když bulharská vojska s požehnaním hitlerovských lupičů okupovala Macedonii, Thrakii a zčásti Srbska, bylo to vydáváno právě za vytvoření "velikého Bulharska". Tímto pokřikem se Hitlerovi agenti v Bulharsku snažili obalamutit náš lid a odzbrojit jej morálně a politicky vzhledem k hitlerovské agresi. To dočasně ^{na} působilo na některé vrstvy drobné buržoasie a inteligence. Vtržení německých vojsk do Bulharska nebylo provázeno rozbitím státního aparátu, zavedením čistě německých pořádků. Němci ve skutečnosti poroučeli v Bulharsku a přeměnili je v nástupiště pro vedení lupičské války proti Sovětskému svazu, Jugoslávii a Řecku, avšak své lupičství v zemi obstarávali rukama bulharských fašistických vládců. Tak na příklad dosti štědře platili za výrobky, kupované v Bulharsku, avšak všeobecně bylo známo, že peníze na to

brali ~~W~~ z Bulharské národní banky.

Naše strana se ostře postavila proti připojení Bulharska k zemím Osy, proti vpuštění německých vojsk do země a odsoudila tyto činy jako zradu životních zájmů země. Odhalovala lživost t. zv. "Národního sjednocení" a vyzývala lid, k sjednocení všech demokratických sil k obraně národní nezávislosti vlasti, k ~~vs~~bráň do boje proti zatažené Bulharska do války.

Po zákeřném přepadení Sovětského svazu hitlerovským Německem vyzvala naše strana dělníky, rolníky, živnostníky, vlastence v armádě, inteligenty oddané lidu do ozbrojeného boje proti hitlerovským uchvatitelům a jejich bulharským agentům, do boje, který ve svém vývoji musel vésti k lidovému ozbrojenému povstání, k svržení fašistické vlády, k vyhnání Němců ze země a ustavení lidové vlády.

Přes zběsilý vojenský a policejní teror začaly již r. 1941 vznikat jednotlivé partyzánské oddíly, záškodnické a bojové skupiny, skládající se převážně z členů strany a kom-somolců. V letech ¹⁹41-1942 se však činnost partyzánských oddílů ^{jiště} široce nerozvinula.

Fašistická vláda, která měla ^{dobud} ještě silný státní aparát a všechny ozbrojené síly, která si uvědomovalo nebezpečí partyzánského hnutí, učinila nejkrutější opatření, aby je v zárodku potlačila. Věznice a koncentrační tábory byly přeplněny komunisty, soudy vynášely četné rozsudky smrti. Boj přesto trval dále. Strana rozvíjela partyzánské hnutí a sjednocovala

749

demokratické síly ve ~~jednotnou~~ ^{boje} společnou frontu proti německé útočnosti a fašismu. V letě r. 1942 z iniciativy soudruha G. Dimitrova byly položeny základy Vlastenecké fronty a byl uveřejněn její program, jehož hlavním cílem bylo nepřipustit, aby Bulharsko bylo zataženo do války proti Sovětskému svazu, a odtrhnout Bulharsko od zemí Osy. Program vyzýval ke svržení fašistické vlády a k vytvoření skutečně národní ^{Bulharské} vlády, která by měla s to zajistit svobodu a nezávislost země. Z iniciativy komunistů byly ^{ovšem} ustaveny výbor Vlastenecké fronty, v jejichž místních organizacích měli převážnou většinu komunisté.

Přelom ve vývoji Vlastenecké války, ke kterému došlo ve veliké stalingradské bitvě, byl také přelomem ve vývoji odbojného hnutí v Bulharsku. V druhé polovině r. 1943 hnutí odporu sílilo; avšak teprve r. 1944 ^{podlehlého číši nasy} ~~došlo k~~ ^{brádného rázu} když jednotlivé partyzánské oddíly se sdružily v brigády. Země byla rozdělena na ^{výhledu} operační pásma, ve kterých již bojovaly velké partyzánské síly. Partyzánské hnutí řídil hlavní štáb, vedený význačnými stranickými funkcionáři, ^{na} ~~na~~ příklad Christo Michajlovem /padl/, Antonem Jugovem, Dobrym Terpeševem a jinými. Síly ozbrojeného odporu natolik vzrostly, že vůči nim se ukázala ^{starym vládním} ~~bezpečným~~ ^{vládním} četnictvo, speciálně zformované k boji proti partyzánům a posílené pravidelnými vojenskými jednotkami. V téže době vznikla v zemi i síť výborů Vlastenecké fronty v čele s Národním výborem, do něhož vstoupili kromě komunistů také představitelé jiných demokratických organizací.

Na růst a rozvoj hnutí odporu v Bulharsku mělo velký vliv slavné osvobozené hnutí ^vbratrské Jugoslaviě. Jugoslávští bojovníci byli příkladem pro naše partyzány.

Když se Sovětská armáda ^{dosáhla} přiblížila k Dunaji a k severo-východním hranicám Bulharska a když Sovětský svaz vypověděl válku bulharské fašistické vládě, byl tím uspišen výbuch lidového hněvu, připravovaný a řízený Bulharskou komunistickou stranou.

5. - 6. září byly zahájeny hromadné stávky horníků, tramvajáků, textilních a jiných dělníků v průmyslových střediscích. Partyzánské oddíly scházely s hor a obsazovaly jednotlivá města. V noci na 9. září pod bezprostředním vedením hlavního štábu národně-osvobozené armády a pod všeobecným vedením ÚV Bulharské dělnické strany /komunistů/ došlo v Sofii a v největších bulharských městech k vítěznému ozbrojenému povstání bulharského lidu, jehož výsledkem bylo svržení fašismu a nastolení ~~lidové vlády~~ ^{moci lidu} v podobě Vlastenecké fronty.

I.

Boj za moc lidu v Bulharsku

9. září 1944 došlo v důsledku ozbrojeného lidového povstání k historickému převratu v celém vnitřním i zahraničně-politickém vývoji Bulharska. Došlo k radikální změně ve vzájemném poměru společenských sil a v jejich úloze ve státu, ve společenském, politickém, hospodářském i kulturním životě země. Státní moc byla vyrvána z rukou velkokapita-

listických skupin, sjednocených kolem monarchie, těsně spjatých s německým imperialismem a přešla do rukou lidu, do rukou bojového svazku dělníků, rolníků, živnostníků a pokročilé inteligence, ztělesněného ve Vlastnecké frontě. V čele tohoto svazku byla komunistická strana. Tak se stala státní moc u nás mocí lidovou.

Vláda Vlastnecké fronty vyhlásila mobilisaci všech materiálních a morálních zdrojů země pro válku proti hitlerovskému Německu. Během osmi měsíců se bulharská armáda pod vedením Sovětské armády společně s národně-osvobozeneckou armádou bratrské Jugoslaviie bila za vyhnání německých vojsk s Balkánu.

9. září 1944 byly poraženy fašistické síly v Bulharsku. Velmi kladnou úlohu měly při tom speciálně ustavené lidové soudy. Byli zneškodněni nejnebezpečnější fašističtí zločinci a ostatní nepřátelé lidu. Pilíře monarcho-fašistické diktatury byly v podstatě likvidovány brzo po 9. září. Referendum, provedené po dvou letech, t. j. 8. září 1946, ve kterém 92 procent všech bulharských voličů se vyslovilo pro odstranění monarchie a vyhlášení lidové republiky, pouze sankcionovalo faktickou likvidaci monarchie v zemi - tohoto nejnebezpečnějšího hnízda německých agentů.

Nová moc zasadila zdrucující politickou ránu fašismu a reakci 9. září a v pozdějších týdnech, rozdrtila jejich organizace, přesto však nemohla je zbavit hospodářské základny a plně se s nimi nevypořádala.

reakce
poprvé sondovala půdu reakce v prosinci 1944 prostřednictvím známého doktora G. M. Dimitrova - Gemeto, ochráněnce

Anglo-Američanů, který za války byl v anglických državách na Středním východě. Když se vrátil po 9. září do Bulharska, stal se předsedou Zemědělského svazu a dosti ^{normalně} ~~hrubou~~ se pokusil postavit tento svaz proti komunistické straně. Pokoušel se vydat heslo o samostatné moci rolníků a o nutnosti zbavit komunisty rozhodujícího vlivu ve Vlastenecké frontě a ve ¹ ^e ~~spravedlivé~~ země. Skupina ~~dr.~~ G. M. Dimitrova-Gemeto zaujala poráženecké stanovisko k Vlastenecké válce a pokoušela se působit v tomto směru. Bylo nutno učinit energická opatření, povolát masy do boje proti gemetovskému směru. První pokus reakce, podniknutý po 9. září 1944, vnést rozkol do Vlastenecké fronty, ^{de} ^{ke} /~~toho~~ hluboce lidové hnutí, počtvat rolníky proti dělníkům, k tomu využít starého hesla Alexandra Stambolijského ~~o~~ samostatné rolnické moci, se úplně a hanebně zkrachoval. G. M. Dimitrov-Gemeto uprhl do Ameriky, ~~kráskax~~ v čemž mu pomohl americký velvyslanec v Sofii Burns.

K novému, již vážnějším pokusu reakce o akci proti Vlastenecké frontě došlo v letě 1945. ^{Tento pokus} souvisí s hrubým vměšováním se vlády USA a Anglie do vnitřních bulharských věcí. Na pokyn zvenčí se odštěpilo od Vlastenecké fronty reakční křídlo Bulharského zemědělského lidového svazu, v čele ⁸ ^{pu} (Nikola ~~Stambolijev~~) Petkovem, jakož i reakční křídlo sociálně-demokratické strany. Tato dvě reakční křídla se ustavila v opozici a otevřeně se postavila proti Vlastenecké frontě ve všech otázkách - v otázkách zahraniční i vnitřní politiky. Oposice se všemožně snažila využívat dočasných obtíží v zemi a zejména dosud nepevného mezinárodního postavení nového Bulharska, při čemž se kryla demagogickými hesly o boji za demokracii a svobodu. Reakční

oposici se podařilo ve volbách do Velikého lidového shromáždění získat 29 procent hlasů všech voličů. S tribuny Velikého lidového shromáždění začali její představitelé vésti ještě otevřenější boj proti Vlastenecké frontě, jasně vyzývali obyvatelstvo, aby neposlechno^ulo nařízení vlády a zákonů, spojovali všechny svoje výpočty s nadějemi na pomoc z venčí, na zásah západních států, hlavně Spojených států, do našich vnitřních věcí.

Naše strana jako nejaktivnější a hlavní síla ve Vlastenecké frontě, společně se svými spojenci vedla úporný boj o to, aby izolovala opoziční vůdce od masy voličů, kteří hlasovali pro jejich kandidát^{ky}. V tomto boji bylo dosaženo vážných úspěchů.

Bulharsko podepsalo mírovou smlouvu. Velká Británie byla nucena uznati nás de jure. Vládě Vlastenecké ~~fronty~~ se podařilo pomocí Sovětského svazu zachránit obyvatelstvo před hladem a přikročit k uskutečnění vážných reforem k provedení svého programu. Když výpočty oposice se beznadějně hroutily, když voliči, kteří hlasovali pro kandidátku opozičních vůdců, se postupně účastnili výstavby rozvinuvší se v zemi, a tak v podstatě ~~se rozešli~~ ^{opouštěli} opoziční, dali se opoziční předáci cestou konspirace a sabotov^{ání} opatření lidové moci, cestou organisace reakčních spiknutí, aby vyvolali v zemi smutek a tak vytvořili podmínky vnějšího zásahu.

Naše strana vychovávala masu k ~~bezlaskosti~~ ^{občasnosti} a mobilisovala je do boje proti sabotérům a škůdcům. Jedna po druhé byly odhaleny konspirativní organisace v armádě, jejichž nitky vedly do štábu Nikoly Petkova. Oposice se tedy ~~rozšla~~ ^{volvovala} a stala

784

na hnízdem spiklenců proti lidové moci, ^{bulharských} zjevných agentů západních imperialismu. Bylo třeba ji bezpodmínečně a úplně rozdrtit a zničit v zájmu míru a demokracie v zemi i na Balkáně.

Rozdrcení Petkovovy oposice bylo ranou nejenom fašistickým a reakčním silám Bulharska, nýbrž i reakčním plánům anglo-saských imperialistů v Bulharsku a na Balkáně. Bylo to nesporně vítězství Vlastenecké fronty a lidové demokracie, které bude mít příznivé výsledky v dalším demokratickém vývoji naší země. Toto vítězství však naprosto nesmí oslabit ^{orak oslabit} ~~naše~~ naši strany a Vlastenecké fronty, jelikož reakce u nás není ještě plně rozdrcona a jelikož zahraniční ochránci petkovců ^{or} dále provokují Lidovou republiku bulharskou.

Demokratická ústava bulharská, která za krátkou dobu bude ^{definitivně} ~~schválena~~ schválena Velikým lidovým shromážděním, je výrazem hlubokých změn, ke kterým došlo v politické, sociální a hospodářské struktuře země ⁱⁿ v důsledku svržení ~~fašismu~~ fašismu. Hlavní zásady nové ústavy byly zformulovány soudruhem Dimitrovem již před referendem, ^{ve} ~~při~~ kterém se rozhodovalo o odstranění monarchie a vyhlášení Lidové republiky.

"Za prvé - pravil soudruh Dimitrov - nebude Bulharsko sovětskou republikou, nýbrž bude Lidovou republikou ve které vedoucí úlohu bude mít obrovská většina lidu - dělníci, rolníci, živnostníci a lidová inteligence. V této republice nebude žádné diktatury, avšak v Lidové republice bude ^{klavir} rozhodujícím ~~základním~~ ~~činitelem~~ činitelem většina pracujícího lidu, lidé společensky užitečné práce, ~~axnikax~~ a nikoli kapitalisté, ani menšina politicky i morálně shnilých buržoasních

hořejších vztahů;
 Za druhé,
 Bulharsko bude Lidovou republikou, ve které soukromé vlastnictví, získané prací, bude skutečně chráněno státní mocí proti vyžíračům a šlach šmelinářům, ve které však velkokapitalistickému šmelinářskému soukromému vlastnictví nebude dovoleno odsuzovat pracující lid - dělníky, rolníky, živnostníky, úředníky a lidovou inteligenci - k hladu a bídě.

Za třetí
 Bulharsko bude Lidovou republikou, která neponechá žádné možnosti k návratu hanebné minulosti: monarchismu, fašismu a veliko-bulharského šovinismu, která vytvoří všechny nutné ústavní, politické, hospodářské, materiální a kulturní záruky pro rozvoj naší země cestou pokroku až do zničení jakéhokoli vykořisťování člověka člověkem.

Za čtvrté
 Bulharsko bude Lidovou republikou, svobodným a nezávislým státem se svou národní a státní svrchovaností. Nebude tancovat podle píšťaly různých kapitalistických koncernů a trustů, které chtějí zetročit politicky i hospodářsky malé národy.

Za páté, Bulharsko bude Lidovou republikou - činitelem slovanské jednoty a bratrství proti jakékoli možné útočnosti. Nebude nástrojem protislovanské a protisovětské politiky, vedoucí k nepřátelství mezi národy.

Za šesté, Bulharsko bude Lidovou republikou, která společně s jinými demokratickými svobodmilovnými národy bude pevným činitelem míru a demokracie na Balkánu a v Evropě, nebude nástrojem vojenských dobrodružství a útočných válek."

II.

Hospodářský vývoj země

Nejvážnějším problémem, před kterým stála od počátku vláda Vlastenecké fronty, byla obnova hospodářství země, vypleněné Němci. Nejde tu ovšem o prostou obnovu hospodářství, nýbrž o jeho obnovu a další rozvoj na nových demokratických základech. Základem hospodářské politiky Vlastenecké fronty je zásada spojování a kombinace vývoje státního, družstevního a soukromého sektoru, ^{hospodářského síťového země} /při čemž přednost a vedoucí role zůstává státnímu sektoru/, zásada plánovitosti, státní a veřejné kontroly výroby, směny a úvěru, zásada rychlé industrialisace země.

Lidové shromáždění schválilo dvouletý hospodářský plán, na jehož uskutečnění nyní soustřeďuje pozornost vláda i lid. Hlavní úkoly dvouletého plánu jsou:

1. Překonat hospodářské obtíže zústavěné ^{nasledujícími} ~~fasismem~~ a válkou a prohloubené suchem ^{nasledujícími} dvě leta po sobě dosáhnout a překročit předválečnou úroveň výroby v zemědělství, v průmyslu a jiných odvětvích národního hospodářství.

2. Uskutečnit rychlou industrialisaci země, a to výstavbou nových továren z prostředků státu, na základě bankovního úvěru, vnitřních půjček, z prostředků vesnických i městských správ, družstev i soukromých úspor, podle možnosti i z prostředků zahraničních věřitelů, jakož i rozšiřováním a ^{reorganizací} reorganizací existujícího průmyslu.

3. Co nejrychleji překonat krizi v zásobování energií a zaostalost v uhelné těžbě, a to výstavbou nových

tepelných a vodních elektráren, otevření nových dolů a obnovou opotřebivaného důlního zařízení.

4. Radikálně zdokonalit techniku a co nejvíce jí využít ve všech již pracujících výrobních odvětvích, což je nejdůležitější podmínkou zvýšení výroby a výrobnosti práce.

5. Všeestranně podporovat rozvoj rostlinné i živočišné výroby v zemědělství, lesnictví, rybářství, podporovat a uskutečňovat agrikulturní, veterinářské a jiná opatření v zemědělství, všeestranně podporovat výrobní zemědělská družstva, organizovaná na základě úplné dobrovolnosti.

6. Zlepšovat vývoj železniční, automobilové, vodní i letecké dopravy.

7. Modernisovat řemesla a zajistit řemeslníkům pravidelnější zásobování surovinami, při čemž bude podporováno tvoření řemeslného družstevnictví.

8. Zesílit a rozšířit vnitřní i zahraniční obchod, odstranit sociálně škodlivé zprostředkování a regulovat ceny zemědělských i průmyslových výrobků, při čemž tyto ceny budou uvedeny v soulad s cenami na mezinárodním trhu.

9. Zavést ^{úsporný} systém a ^{snížit} výrobní náklady.

10. Vychovat nutné kvalifikované kádry.

11. Všeobecně zvýšit materiální i kulturní úroveň obyvatelstva.

~~12.~~ Dvouletý hospodářský plán má položit první základy W industrialisace a elektrisace země, přispět k přetvoření zemědělství a značně zvýšit význam společenského sektoru ve výrobě i směně.

Průmysl je u nás slabě vyvinut. Průmyslová výroba činí 26 procent celkové národní výroby. Zejména ^{je} těžba rud ^{slabě} vyvinutá ^{průmyslově} průmyslová výroba elektřiny, výroba kovů /černých a barevných/, strojírenství, průmysl lučební, jakož i uhelný průmysl. Průmyslová výroba r. 1946 činila 91 procent výroby r. 1939. Je plánováno zvýšení průmyslové výroby r. 1947 o 34 procenta a r. 1948 o 67 procent oproti r. 1939.

U nás je 6.250 velkých i ^{malých} průmyslových podniků, z nichž ^{v našich bulharských podniku} vedoucích je 492. Z vedoucích podniků patří státu 16,6 procenta, družstvům 2,6 procenta, soukromým kapitalistům 77,8 procenta. Doprava, doly a banky jsou v rukou státu. Kromě toho byl zaveden státní monopol na výrobu tabáku, alkoholových nápojů a v pojišťovnictví. Značná část vnitřního obchodu je v rukou státu a družstev. Obchodování všemi nejdůležitějšími předměty denní spotřeby ^{je} státním monopolem. Zahraníční obchod je pod kontrolou státu. Zřizujeme státní lidové prodejny a obecní obchodní domy a tak budeme postupně vytlačovat soukromý detailní obchod.

V posledních třech letech vzrostlo družstevní hnutí v Bulharsku a stalo se mohutným činitelem v hospodářském životě. Družstevnictví, jak prohlásil soudruh Dimitrov, má mít v hospodářském životě země též význam, jaký má Vlastenecká fronta v životě politickém. Letos v dubnu se všechny družstevní svazy sjednotily v Ústřední družstevní svaz. Tento Ústřední svaz má kolem 5.000 družstevních organizací s 1.000.000 členů.

Účast družstevnictví ve vnitřní směně zboží bude r. 1947 vyjádřena sumou 99 miliard lvů, což činí 60 procent

hodnoty celkového obratu zboží. V zahraničním obchodu dosáhne jeho účast 14 procent.

Některé průmyslové odvětví, na příklad průmysl cukrovarnický a dřevařský, jsou téměř úplně v rukou družstev. V konzervovém průmyslu má družstevnictví dosáhnout r. 1947 podle hospodářského plánu 48 procent celkové výroby, v masném průmyslu 50 procent a v průmyslu mlékařském 90 procent. V letech plnění hospodářského plánu se družstevní hnutí ještě více rozvine, zejména v řemeslné výrobě a v zemědělství.

Ve dvouletém plánu se předpokládá také zvýšení zemědělské produkce. Plán stanoví rozšíření ploch zorané půdy o několik desetitisíců hektarů. Toho bude možno dosáhnout hlavně ^{vy}sušením zabahněné půdy při Dunaji. Zemědělská výroba má být zvýšena oproti r. 1939 o 13 procent r. 1940 a o 34 procenta ^{hu} r. 1948.

Výsledkem pozemkové reformy, provedené vládou Vlastenecké fronty, bylo, že obdrželo půdu 88.358 rolnických hospodářství, kterým bylo přiděleno 100.000 hektarů. Avšak skutečná záchrana bulharského rozptýleného malovlastnického zemědělství spočívá v družstevním hnutí, v pracovním výrobním venkovském družstvu, kterým budou vytvořeny podmínky pro mechanisaci zemědělství a odstranění zaostalosti na venkově. Budeme podporovat výrobní združstevňování venkova. Dnes je již u nás 565 ^{pracovních} výrobních družstev, která mají kolem 200.000 ha půdy. Podle plánu hospodářského vývoje bude r. 1948 osm set takových družstev, což bude znamenat, že družstevním hnutím bude podchycena jedna třetina všech bulharských vesnic.

Ačkoliv mechanisace pracovních družstevních hospodářství je ^{dosud} ještě nedostatečná a máme mnoho obtíží, způsobených nedostatkem zkušeností a nevyškolených ^{rolní} kádrů, ^{pro} dokázalo družstevnictví ^{svou automatizovanost} ~~že je~~ ^{celkovně} životaschopné.

Pracovní družstevní zemědělská hospodářství nejsou ovšem kolchozy. Tato hospodářství zachovávají vlastnictví půdy, kterou družstevně organizovaní rolníci včlenili do svého hospodářství. Kromě toho část příjmů združstevněného hospodářství plyne vlastníku ve formě ^{poručky} renty. ^{za půdu} Přes to přednosti této organizace jak z hospodářského hlediska, tak i s hlediska výchovy rolníků v kolektivním duchu jsou značné. ^I Rozvoj zemědělství přispívají také zřizované strojně-traktorové stanice, kterých je nyní 30. R. 1948 jich bude 50 s 1,317 traktory a četnými jinými hospodářskými stroji.

Máme vážné obtíže při plnění hospodářského plánu. Jsou způsobeny nejenom objektivními příčinami /nedostatkem surovin a strojů/, nýbrž i slabou organizační prací, ještě neodstraněnými byrokratickými průtahy, nehybností, jakož i sabotáží a škůdcovstvím reakčních a nepřátelských živlů.

Avšak zárukou splnění plánu je odhodlání, se kterým lidové masy reagovaly na tento plán, a neutuchající pracovní nadšení, kterým jsou tyto masy prodechnuty. V tomto směru je na prvním místě mládež, organizovaná v brigády, dobrovolně pracující na výstavbě nového Bulharska.

Mládežnická brigáda soudruha Dimitrova přijala letos 80.000 ^{lidí} lidí. Soutěžení a údernictví zahrnuje stále širší kruhy pracujících mas. Upevňuje se pracovní kázeň. Zvyšuje se

191

produktivita práce. V tomto směru mají mimořádně velký význam dělnické odbory. Zvláštní pozornosti také zasluhují hnutí pracovních kulturních brigád, které organizují města na pomoc venkovu. O rozsahu tohoto hnutí a jeho výsledcích lze soudit podle těchto fakt: V prvním čtvrtletí r. 1947 bylo posláno z měst na venkov 9,543 brigád, které měly celkem 1,061.000 členů. Tyto brigády odpracovaly 1,067.000 pracovních dnů a vykonaly tak ^{na venkově} ~~dílo užitečné pro venkov~~ v celkové sumě 348 milionů lvů.

Při uskutečňování hospodářského plánu spoléhá naše strana především na vlastní síly a na pomoc bratrských slovanských zemí, zejména Sovětského svazu, který nás dosud ^{úspěšně} ~~hojně~~ podporuje.

K vyplnění dvouletého plánu jsme překročili teprve 1. ledna 1948.

III.

Otázky zahraniční politiky

Mezinárodní postavení Bulharska lze pokládat za ustálené. Bulharsko je v normálních diplomatických stycích téměř se všemi státy, s výjimkou Spojených států amerických a monarchistického Řecka. Pomoc, kterou nám poskytuje veliký Sovětský svaz a jiné bratrské slovanské země, přispěla k tomu, že s Bulharskem byla uzavřena mírová smlouva, která sice obsahuje některé těžké podmínky, zejména pokud jde o reparace Řecku, avšak zachovává celistvost území, nedotknutelnost národní

nezávislosti a státní svrchovanosti. ~~Řecko~~ ~~vláda~~ ~~Vlastenecké~~ ~~fronty~~ Přesto, že mírové smlouvy byly podepsány a vláda Vlastenecké fronty dělá mírovou politiku, ^{je třeba} ~~vyžaduje se~~ velké ostražitosti strany a lidu, jelikož Bulharsko hraničí s takovými státy jako Řecko a Turecko. Monarcho-fašistické Řecko a reakční Turecko jsou ohnisky ustavičného nebezpečí pro balkánské demokratické státy. To potvrzuje řada pohraničních provokací, ke kterým v poslední době ^{došlo} ~~došlo~~ na našich hranicích s Řeckem, jakož i pokusy anglo-amerických imperialistů vměšovat se do našich vnitřních věcí. Nátlak, který Angličané a Američané vyvíjeli oproti vládě Vlastenecké fronty, aby zachránili svého agenta Nikolu Petkova, odhaluje jejich útočné plány proti svobodě a nezávislosti Bulharska a jiných balkánských demokratických států.

Základní linie naší zahraniční politiky spočívá v zachování národní nezávislosti a státní suverenity země ^(stojí co stojí) ve spolupráci se všemi ~~arhodex~~ svobodomilovnými národy. Hlavními zásadami této politiky, jak častěji zdůraznil soudruh Dimitrov, je věčné přátelství s našim osvoboditelem - velikým Sovětským svazem, bratrský svazek s novou Jugoslavií, úzká spolupráce se všemi ostatními slovanskými zeměmi a s jinými demokratickými národy.

Konference v Bledu a usnesení na ní přijatá znamenají začátek nové fáze ve vzájemném poměru mezi Bulharskem a Jugoslavií, znamenají velký krok vpřed v navázání těsných styků mezi těmito zeměmi. Na konferenci v Bledu byla schválena usnesení o koordinované činnosti a všeobecné obraně míru na Balkánu.

Máme ještě uzavřít smlouvy o přátelství a vzájemné pomoci s Jugoslavií, Rumunskem, Československem² / Polskem, ^{17/10 smlouvy} které ještě více upevní mezinárodní postavení Bulharska.

Bulharsko rozhodně odmítlo účast na Pařížské konferenci, svolané k uskutečnění t. zv. "Marshallova plánu", jelikož se nechce ani v nejmenším zříci své politické a hospodářské nezávislosti. Naše strana se domnívá, že nejpodstatnějším úkolem zahraniční i vnitřní politiky naší země je nyní boj za definitivní utvrzení národní nezávislosti a státní svrchovanosti Lidové republiky.

IV.

O politické a organizační práci strany

Ve státě a v celém společensko-politickém životě země má naše strana vedoucí úlohu. První parlamentní volby na podzim 1945 byly uskutečněny podle předběžné dohody s politickými spojenci a na základě společné kandidátní listiny. Při tom při rozdělení mandátů /jsme /přistoupili na paritu se zemědělským svazem. Volby do Velikého lidového shromáždění byly provedeny ^{pod} na základě společné platformy, avšak zavedli jsme volební lístky různé barvy. Volební kampaň jsme provedli společně s našimi politickými spojenci a společně jsme vystupovali na schůzích a táborech. Na zasedáních Národního výboru Vlastenecké fronty společně s vůdci stran, které byly členy této fronty, bylo schváleno speciální usnesení o metodách vedení volební

kampaně, ve kterém bylo stanoveno, že účastníci se plně vzdají jakýchkoli vzájemných útoků. Ve volbách, jak známo, dosáhla naše strana velkého vítězství. Dostala 54 procent všech hlasů a 286 poslanců, což je 60 procent všech pražských poslaneckých míst ve sněmovně. Naše strana tedy obdržela v parlamentě absolutní většinu. Podle parlamentní praxe by naše strana mohla ustavit čistě komunistickou vládu. Vycházela však z ^{úvah} ~~důvodů~~, že je nutno upevnit Vlasteneckou frontu a jednotu lidu, a umožnila účast ve vládě všem stranám Vlastenecké fronty bez ohledu na to, kolik dostaly ve volbách hlasů. Tak stranapřispěla k ještě většímu upevnění Vlastenecké fronty a posílila důvěru našich spojenců k této frontě.

Naše strana je nyní hlavní, nejaktivnější vedoucí silou ve Vlastenecké frontě a při řízení země.

Vlastenecká fronta není prostou koalici stran. Je to především lidové hnutí, bojový svazek dělníků, rolníků, živnostníků, úředníků, ^a lidové inteligence pro boj a práci za obnovu země na skutečně demokratických základech. Naše strana usiluje o upevnění Vlastenecké fronty, bojového svazku aktivních sil lidu. Z naší iniciativy schválil Národní výbor Vlastenecké fronty společně s vedeními stran řadu zásadních pravidel, ve kterých byl požen základ vnitřního režimu a vnitřní kázně Vlastenecké fronty, závazné pro všechny její členy. Národní výbor Vlastenecké fronty působí jako jednotné středisko sjednocených demokratických sil země. Často praktikujeme společná zasedání ^{mu} Národního výboru Vlastenecké fronty s vedeními stran a masových organizací, na kterých jsou projednávány nejdůležitější otázky vnitřní a zahraniční politiky země.

195

Výbory Vlastenecké fronty dole jsou ustaveny stále ještě podle zásady parity. Každá politická strana posílá do výboru své zástupce, stejně i masové organizace. Usnesení jsou přijímána jednomyslně. Avšak tento způsob ^{ustavování} složení výborů neodpovídá skutečnému rázu Vlastenecké fronty.

Vlasteneckou frontu tvoří pět politických stran: naše strana, Bulharský zemědělský lidový svaz, Lidový svaz "Zveno", sociálně-demokratická strana a radikální strana. Členy Vlastenecké fronty jsou také všechny masové odborové, hospodářské, kulturní, ženské, mládežnické a jiné organizace.

Naše strana má /podle údajů z 30. června 1947/ 510.000 členů.

Složení strany se po 9. září r. 1944 příkře změnilo. Do strany byly přijaty statisíce nových členů z řad dělníků, rolníků a inteligence poprvé se zapojivších do aktivního politického života. Bylo třeba je převychovat v bolševickém duchu, ^{bylo nutno} politicky i ideově vyškolit tuto masu členů strany v marxisticko-leninském duchu. Z toho vyplývají nesmírné úkoly naší strany na poli výchovné práce.

Fakticky bylo nyní zastaveno masové přijímání do strany. Dnes jsme soustředili svoji pozornost na politickou marxisticko-leninskou výchovu členů strany, na upevnění kázně ve stranických organizacích, zejména venkovských. Vážně se zabýváme očištěním strany od náhodných a cizích živlů, které vstoupily do naší strany, aby jí využily k osobním výhodám nebo aby se v ní schovali a zahladili stopy své dřívější temné činnosti.

Sociální složení členstva strany je toto:

132.153 dělníků, 223.386 rolníků, 82.345 úředníků, 72.108 živnostníků, obchodníků, studentů, pensistů, žen v domácnosti a j., a celkem přes 509.000 členů, z toho 67.105 žen.

U nás není žádná větší obec, kde by nebyla naše stranická organizace.

Mluvíme-li o stranických kádrech, je nutno zdůraznit: Dnešní ^{hádny} funkcionáři strany byli ^{kollektiv} za fašistické diktatury v různých podmínkách a šli ^{funkci u nás} různou cestou.

Jedna ^{část} našich členů ^{byla} byla ve straně již před 9. zářím, někteří z nich byli ve straně od r. 1923, aktivně se účastnili boje proti fašismu, byli v partyzánském hnutí, účastnili se povstání 9. září 1944 a nyní aktivně pracují ve straně. Někteří byli delší dobu ve vězeních a koncentračních táborech, jiní byli nuceni na delší dobu ^{emigrovat} emigrovat. To je první a hlavní kategorie našich stranických funkcionářů.

Druhou kategorií tvoří členové strany, kteří před 9. zářím nebyli aktivní, nebyli členy strany, avšak pomáhali jí podle svých sil, někdy skrývali stranické funkcionáře, poskytovali jim materiální pomoc. Tito lidé ^u za fašistické diktatury se báli riskovat vstup do strany, avšak sympatisovali s ní.

Třetí kategorií tvoří ^{lidé, kteří byli u} členové strany ^{do roku} před rokem 1923, kdy strana přešla do podzemí. Za fašistického režimu ji opustili a starali se o své osobní věci. Straně nepomáhali, ale také nebyli proti ní, nepřesáhli k nepříteli a nepomáhali fašismu.

Čtvrtou kategorií tvoří lidé, kteří vstoupili do

strany po 9. září, kdy se otevřely široké možnosti pro politickou práci. Tito lidé začali pracovat jako noví stranníční funkcionáři ve státním aparátě, ve společenských organisacích i v samotné straně.] [To jsou hlavní čtyři kategorie našich kádrů. Snažíme se racionálně využít všech těchto kategorií pro práci ve straně, ve státním aparátu, ve společenských organisacích - všude. Chceme uspišit proces úplného sjednocení těchto různých ~~sk~~ kategorií v jeden celek.

Přístupujeme však různě k těmto kategoriím. Vedení strany v ústředí, v oblastech a v okresích se skládá většinou z ^{sluč} ~~Vlad~~ první kategorie. Tato kategorie je páteří strany. Je zárukou jejího správného vývoje a výchovy. Po této kategorii následuje druhá, t. j. ti, kdož v té nebo oné míře pomáhali straně za fašistického režimu. K třetí kategorii ^{se chováme} ~~počítáme~~ s určitou obezřetností, neboť ^{našim je} ~~není zárukou~~ správného ~~naš~~ vedení. Tito lidé [zpravidla] se zpozdili nejméně o dvacet let. Mají ještě mnoho sektářských přežitků. Využíváme těchto lidí hlavně ve státním aparátu, v masových organisacích, v hospodářství, avšak pod vedením strany. Jsou to především advokáti, lékaři, inženýři a učitelé.

Pokud jde o čtvrtou kategorii, všemožně jim pomáháme, aby si osvojili zkušenosti strany před 9. zářím, aby si osvojili hlavní zkušenosti z historie strany, ^{chceme} ~~abychem~~ je politicky ~~zocelili~~ a vychovali a učinili z nich plnocenné členy strany.

Nejpřednějším úkolem při výchově všech našich kádrů je naučit je spravovat stát ve spolupráci s našimi spojenci.

Velmi důrazně upozornil na tuto věc soudruh Dimitrov počátkem r. 1946 ve svém projevu na oblastní stranické konferenci v Sofii: "Nebyli jsme vládnoucí stranou, byli jsme stranou opoziční; tehdy jsme kritisovali, bojovali, avšak nespravovali... Nyní po 9. září nabýváme zkušeností jako vládnoucí strana. Nezbytně potřebujeme těchto zkušeností. Naši funkcionáři, ať jsou kdekoli, jsou povinni se učit... Jsme všichni povinni se naučit budovat společně s našimi spojenci ve Vlastenecké frontě, družně s nimi spolupracovat; organisovat soutěžení mezi námi a našimi spojenci, abychom mohli vychovat nejlepší odborníky, aby naši lidé byli na prvním místě a vždy splnili důvěru, která jim byla projevena. A k tomu je třeba práce, znalostí, umění a nikoli lenosti, sebeuspokojení, sektářské ješitnosti, k tomu je třeba nikoli spočívat na vavřínech, nýbrž se učit a znovu učit, ustavičně se zdokonalovat..."

Od té doby máme nesporně v tomto směru značné úspěchy. Naši lidé se učí spravovat stát, řídit hospodářskou, kulturní i jinou práci. Avšak heslo soudruha Dimitrova - naučit se spravovat - má stále plnou platnost.

Naši straničtí funkcionáři na venkově /tajemníci a členové výborů stranických organizací/ jsou většinou politicky slabí. Další vývoj strany jako vedoucí síly ve Vlastenecké frontě a při řízení země závisí nyní na tom, jak rychle odstraníme tuto slabinu. Proto Ústřední výbor strany klade do popředí úkol uskutečnění ^{neodkladných} opatření, kterými se ^{ma} uskutečňovat ideová a politická výchova našich funkcionářů, zejména na venkově. Ve straně pracuje 4.000-5.000 krouž-

ků, zabývajících se historií VKS/b/, historií Bulharské dělnické strany /komunistů/ a politickou situací. Učí se v nich 50.000 členů. Zřizujeme četné měsíční a čtrnáctidenní večerní kurzy. Pravidelně pracují tříměsíční kurzy v Plovdivu, v Plevně a Sofii. Máme roční školu v Sofii pro 60 členů. To přináší kladné výsledky, avšak tato opatření nedostačují. Jelikož strana nalehavě potřebuje kvalifikovaných a vyškolených funkcionářů, stará se ústřední výbor strany o všemožné zesílení ideové a politické výchovy členstva.

Strana má značný agitační aparát. Společně s komso-
molci jsme zmobilisovali v době volební kampaně statisíce agi-
tátorů. Nyní upevňujeme stálý agitační aparát strany, aby naši
agitátoři měli trvalé spojení s obyvatelstvem svého úseku,
a prováděli tam každodenní výchovnou práci. Zpravidla provádíme
agitaci v obyvatelstva společně s našimi spojenci. Obyčejně
svoláváme společné instruktivní konference pro agitátory všech
stran Vlastenecké fronty. Agitační kanceláře, ve kterých je
propagační materiál a kde je prováděna instruktáž, jsou společné
celé Vlastenecké frontě.

Strana rozvinula rozsáhlou vydavatelskou činnost. Naše stranické nakladatelství je největší v zemi. Vydáváme ve velkých nákladech marxisticko-leninskou literaturu. Byla přeložena a vydána bulharsky nejdůležitější díla Leninova a Stalinova. Vyšlo již několik svazků Vybraných Leninových spisů. Brzo vyjde životopis J. V. Stalina. Jsou připraveny k vydání Sebrané Stalinovy spisy.

Ústřední orgán strany "Dělnická věc" vychází nákladem 240. 000 výtisků. Strana vydává svůj teoretický časopis "Nová doba" nákladem 25.000 výtisků, jakož i časopis "Filosofická mysl" nákladem 10.000 výtisků. Kromě toho vydává Ústřední výbor časopis "Stranický pracovník" /o otázkách výstavby strany; agitace a propagandy/ nákladem 10.000 výtisků, "Zápisník agitátora" nákladem 10.000 výtisků.

V provincii nemáme stranické noviny. Tam vycházejí noviny výborů Vlastenecké fronty. Naše ^{krajské} Oblastní výbory strany mají sice tiskárny, avšak tisknou jen letáky a jiné pomůcky.

Ideologická práce strany je ještě slabá. Zkušenosti nové výstavby jsou teoreticky propracovávány slabě. Je také omezen kruh dobře vyškolených marxistických sil. Snažíme ^{se} je seskupit kolem časopisu "Nová doba". Dosud ještě nebylo odhaleno a důsledně potřebováno fašistické ideologické dědictví.

Naše strana má velmi značný vliv v inteligenci. Inteligence ve své převážné většině se přiklonila k Vlastenecké frontě. Nejvýznačnější představitelé bulharského umění, vědy a techniky jsou členy naší strany. V opozici nebyl žádný významnější představitel bulharského umění a vědy.

Strana si velmi všímá věcí kulturních.

Odborové hnutí v Bulharsku je jednotné. Je sjednoceno ^{Všeobecným} dělnickým odborovým svazem, který má 576.000 členů /z 747.000 ^{pracovníků} lidí, zaměstnaných ve výrobě/. Sdružuje tedy odborová organizace 77 procent ^{z nich} dělníků, zaměstnaných ve výrobě.

Poznamenávám, že pro nás má zvláštní důležitost organizace venkovských hospodářů - ^{Všeobecný} zemědělský odborový

svaz, který má 1,200.000 členů, z nichž asi polovinu tvoří ženy/. Tato organizace má tyto úkoly: ^{za prvé} má přispět ke zvýšení blahobytu venkovských hospodářů. K tomu má využít pomoci všech jiných ~~společenských~~ ^{společenských} organizací, organizací družstevních, ~~zářevých~~ ^{zářevých} úvěrních ústavů, výborů Vlastenecké fronty, obecních rad. Za druhé ^{se} má ~~se~~ starat o zvýšení kultury na venkově, rozvíjet v tomto směru iniciativu. Za třetí má přispět k upevnění svazku dělnictva a rolnictva.

Nejúžeji je spjata se stranou ^{komunistické} organizace mládeže, která má 500.000 členů. Rozvíjí nyní ^{velkou výukovou} ~~velkou~~ činnost na frontě práce. Je iniciátorkou a organizátorkou pracovních brigád v různých oblastech naší výstavby. Jejím dŕlem je především ustavení národní brigády Dimitrovovy, o které jsem již mluvil. Organizace ^{komunistické} mládeže zřizuje také celou řadu místních mládežnických brigád na venkově a v podnicích ve městech.

Pod vedením ~~strany~~ strany bojuje organizace mládeže za jednotu ~~veškeré~~ bulharské demokratické mládeže. V tomto směru dosáhla velkých úspěchů. V celé zemi byly ustaveny výbory demokratické mládeže. Máme dnes kolem 4.000 takových výborů. Koordinují společnou práci svazů mládeže. Stojí v čele hnutí pracovních brigád mládeže. Kromě Svazu mládeže /100.000 členů ^{demokratické mládeže} ~~ZEMZ~~, 15.000-SSM, 10.000-"Zveno", radikálové/ ^{se} sdružují výbory demokratické mládeže také široké bezpartijní masy mládeže. Organizace ^{komunistické} mládeže postupně soustřeďuje svoji výchovnou práci ve výborech demokratické mládeže. Lze pozorovat velkou snahu

mládeže po jednotě a vytvoření jednotné organizace.
naši komunistické a socialistické mládeži
 Budoucí sjezdy ~~MEMG~~ a ~~ZEMG~~ v říjnu t. r. se budou konat za velmi úzké spolupráce.

Studující mládež středních škol je plně sdružena v jednotné organizaci /180.000 členů/. Vlastenecké frontě se podařilo ~~zlikvidovat~~ *paralyzovat* na středních školách škodlivý vliv reakčních živlů a ovládnout situaci. Máme zde ovšem před sebou velkou práci, aby bylo rozvinuto a upevněno skutečně demokratické vzdělávání studentů středních škol a jejich výchova, aby byla plně vykořeněna reakční ideologie.

Dětská organizace žáků obecních škol má 600.000 členů.

Charakteristickým rysem nové demokracie je velká politická aktivita žen. Z iniciativy naší strany *byl ustaven* ~~má být ustaven~~ všeobecný ženský svaz, který *sduzuje* ~~má sdružovat~~ všechny demokratické ženy ve městech i na venkově. Nyní má tento svaz 407.000 členek.

Strana věnuje velkou péči tělovýchovnému hnutí /tělovýchovou a sportem se zabývá 362.000 členů/. Strana si také velmi všímá bulharsko-sovětské *spolky* ~~společnosti~~, která *naši* ~~má~~ 1 milion členů *popularisuje* ~~populárisuje~~ *výhody* ~~vymoženosti~~ Sovětského svazu a upevňuje bulharsko-sovětské přátelství.

V.

Hlavní úkoly strany

Jaké jsou nejdůležitější budoucí úkoly strany?

Lze je zformulovat takto:

1. ~~je~~ *je* úkolem *bránit* všemi silami a chránit jako

oko v hlavě nezávislost a státní svrchovanost země proti jakémukoliv vměšování se cizího imperialismu do našich vnitřních věcí; je třeba všestranně upevňovat naše přátelství s velkým Sovětským svazem, s bratrskou Jugoslavií, se všemi slovanskými národy a s jinými demokratickými státy; nesmí být oslabována ostrážitost k piklům reakce, která není ještě zničena.

2. Úkolem je všemi silami zajistit splnění a překročení dvouletého hospodářského plánu.

3.. Úkolem je uskutečňovat nejpřísnější úsporný systém, mít na zřeteli, že při uskutečnění plánu spolehnáme především na sebe, na své vlastní síly.

4. Úkolem je dobře provést jarní osev, aby byl zabezpečen obilím náš lid budoucího roku.

5. Úkolem je schválit ^{definitivně} novou ústavu, učinit v ní některé podstatné změny /zřídit presidium, odpovědné Lidovému shromáždění, ^{na} místo presidenta republiky, propracovat otázku místních orgánů státní moci atd./ a uvést v soulad zákonodárství s ústavou. Je třeba přebudovat na základě ústavy organizaci státního aparátu /vytvořit státní kontrolní orgán, plánový orgán a j./.

6. Úkolem je upevnit svazek dělnictva a rolnictva.

7. Úkolem je ještě více upevnit Vlasteneckou ~~frontu~~ frontu, učinit z ní jednotnou politickou organizaci demokratických sil v zemi ^{stejným} ~~stejným~~ programem.

Na Vlasteneckou frontu pohlížíme jako na nejúčelnější formu postupu vpřed k upevnění demokracie a k socialismu v našich bulharských podmínkách. Hlediště strany v této otázce

zformuloval soudruh Dimitrev takto:

"Co vlastně představuje - praví soudruh Dimitrev - naše politika v této etapě společenského vývoje, t. j. v éře Vlastenecké fronty? Několika slovy lze ji ^{nashim} ~~objasnit~~ takto: ^{di sleduje} ~~s~~ hlediska naší strany jako strany dělnické třídy, jako strany pracujícího lidu nyní i v budoucnosti, znamená uskutečnění programu Vlastenecké fronty vytvoření nutných podmínek, které by dovolily našemu lidu přejíti k socialismu. Je známo, že budoucnost všech národů konec konců spočívá v uskutečnění socialismu. Avšak nyní linie boje za socialism je jiná, než r. 1917, kdy byla uskutečněna Říjnová revoluce. Tehdy bylo nutno svrhnout carismus a pro přechod k socialismu byla nezbytná diktatura proletariátu. Od té doby uplynula, jak víte, téměř tři desetiletí, a Sovětský svaz jako socialistický stát se stal velikou světovou silou. Ve Veliké Vlastenecké válce projevila tato země socialismu nejvyšší životaschopnost, ^{vesela} ~~větná~~ největší vklad do vítězství nad fašismem, za záchranu civilizace v Evropě i na celém světě. Právě tato válka byla skvělým potvrzením síly, mohutnosti a přednosti socialistického společenského řádu. To působilo a dále působí velkým vlivem na celým ^m ~~ezin~~ ^{mezinárodní} vývoj. V důsledku války a vlivem velikého díla Sovětského svazu došlo k hlubokým demokratickým přeměnám ~~xxxx~~ v mnohých zemích. ^K ~~č~~ ~~ě~~ ~~m~~ ~~t~~ ~~o~~ ~~z~~ ~~e~~ ~~m~~ ~~í~~ ~~č~~ ~~í~~ ~~z~~ ~~e~~ ~~m~~ ~~í~~ patří Jugoslavie, Československo, Polsko, Maďarsko, Rumunsko, Finsko a Bulharsko. Tyto demokratické přeměny, tento vývoj cestou pokroku proti starým, reakčním režimům na světě, proti režimům šmelinářského velkokapitálu, kartelů, koncernů a imperialismu - tento vývoj vidíme v koloniích i v polokoloniích, v Indonésii, v Indii i četných

jiných oblastech světa. Existence Sovětského svazu, tohoto velikého socialistického státu, a historické demokratické přeměny, ke kterým dochází po válce, staví mnohé země před otázku uskutečňování socialismu jako otázku spolupráce dělnické třídy s rolníky, živnostníky, inteligencí a jinými pokrokovými ^{vrstvou} ~~silami~~ lidu.

Až u nás, v Bulharsku, vznikne otázka přechodu od nynějšího společenského řádu k ^{řádu} novému, ^h řádu socialistickému, pak budou komunisté, opírajíce se o lid, budovat novou, socialistickou společnost společně s rolníky, živnostníky a inteligencí jako všennárodní historické dílo."